ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1, 10)

Περίοδος Δ΄- Ἔτος ΙΗ΄ Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 751	Κυριακὴ τοῦ Ἀσώτου (Λουκ. 15,11-32) 11 Φεβρουαρίου 2001	Συντάκτης † ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης

Ἡ ἁμαρτία εἶνε οἰκονομικὴ χρεωκοπία

«Καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως»
(Λουκ. 15,13)

ΣΗΜΕΡΑ, ἀγαπητοί μου Χριστιανοί, σήμερα εἶνε ἡ ἑορτή μας. Σήμερα εἶνε ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἀσώτου· κ' ἐπειδὴ ὅλοι εἴμεθα ἄσωτοι, γι' αὐτὸ λέω, ὅτι ὅλοι ἑορτάζουμε. Καὶ εἴθε νὰ ἑορτάζουμε. Γιατὶ δὲν πρέπει νὰ μιμηθοῦμε μέχρι ἑνὸς σημείου τὸν Ἄσωτο, ἀλλὰ πρέπει νὰ τὸν μιμηθοῦμε μέχρι τέλους.

Ὁ Ἄσωτος βάδιζε τὸ δρόμο τὸν κακό, κι ὅταν πλέον ἔφθασε στὸν τελευταῖο γκρεμὸ κ' ἦταν ἕτοιμος νὰ πέσῃ στὸ χάος τοῦ ᾅδου, μιὰ σκέψι τὸν ἔσωσε. Τί ἀξίζει κόσμο μιὰ σκέψι! Ἀπὸ τὴ σκέψι προέρχονται ὅλα, τὰ ἐγκλήματα ἀλλὰ καὶ τὰ θαύματα τῆς ἀρετῆς. Λοιπὸν μιὰ σκέψι ἔφθασε, σὰν ἀστραπή, καὶ τὴν τελευταία στιγμὴ ἔκανε στροφὴ σωτήριο, ἄλλαξε κατεύθυνσι, ἄλλαξε δρόμο, κ' ἐκεῖ ποὺ πήγαινε γιὰ τὸν ᾅδη, πῆγε πιὰ στὸν οὐρανό.

Τὸ θέμα τῆς παραβολῆς τοῦ Ἀσώτου εἶνε ἀπέραντο. Μᾶς παρουσιάζει δύο δυνάμεις· ἡ μία δύναμις εἶνε ἡ ἁμαρτία, καὶ ἡ ἄλλη εἶνε ὁ κραταιὸς βραχίων τοῦ Κυρίου, ποὺ πιάνει τὸν ἁμαρτωλὸ καὶ τὸν ὑψώνει καὶ τὸν κάνει παιδὶ τοῦ Θεοῦ καὶ κληρονόμο τῆς βασιλείας του.

Ἀπ' ὅλη τὴ θαυμασία αὐτὴ παραβολὴ ἕνα σημεῖο μόνο θέλω νὰ προσέξετε.

* * *

Ἡ ἁμαρτία, ἀδελφοί μου, δὲν εἶνε παιχνίδι· εἶνε φωτιά, ποὺ καίει καὶ καταστρέφει. Δὲν ἔχει συνέπειες μόνο γιὰ τὴ ζωὴ ποὺ ἀρχίζει μετὰ τὸν τάφο, ἀλλ' ἔχει συνέπειες ἀκόμα κ' ἐδῶ, σ' αὐτὴ τὴ ζωή· συνέπειες, ποὺ πρέπει νὰ τὶς προσέξῃ κάθε ἄνθρωπος.

Ἡ ἁμαρτία εἶνε καὶ χρεωκοπία οἰκονομική. Διαλύει οἰκομονικὰ τὸ ἄτομο, τὴν οἰκογένεια καὶ τὰ ἔθνη. Αὐτὸ τὸ σημεῖο μπορεῖ νὰ τὸ προσέξῃ καὶ ὁ ἄθεος ἀκόμη. Αὐτὸ τονίζει ἡ παραβολὴ ὅταν λέει, ὅτι ὁ ἄσωτος *«διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν* (=περιουσίαν) *αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως»* (Λουκ. 15,13).

● Ἡ ἁμαρτία εἶνε οἰκονομικὴ χρεωκοπία. Ἀπόδειξις πρῶτα - πρῶτα εἶνε **ὁ ἄσωτος**. Τί ἦταν πρῶτα; Φτωχαδάκι; Ὄχι. Ἐπῆρε μερίδιο ἀπὸ τεραστία κληρονομιά, τὸ ἔκανε ῥευστὸ καὶ γέμισε τὸ πουγγί του. Καὶ τί τὰ ἔκανε, ποῦ τὰ ξώδεψε; Τὸ λέει τὸ Εὐαγγέλιο· ἔμπλεξε μὲ κακὲς παρέες. Ἄρχισε νὰ ξοδεύῃ τὴν περιουσία του στὶς διασκεδάσεις, στὰ γλέντια, στὰ γύναια τὰ ἁμαρτωλά, στὰ κέντρα τῆς διαφθορᾶς. Ξώδευε χίλιες καὶ δὲν εἰσέπραττε οὔτε μία. Τὸ τέλος ποιό ἦτο; Ἦρθε στιγμή, ποὺ κατήντησε ψωμοζήτης. Ζήτησε θέσι χοιροβοσκοῦ καὶ ἔκλεβε τὰ χαρούπια. Βλέπουμε ἐδῶ, ὅτι ἡ ἁμαρτία εἶνε χρεωκοπία οἰκονομική. Ὁ ἄσωτος χρεωκόπησε μέσα στὴν ἁμαρτία.

● Ἀκριβῶς τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ σήμερα, ἀδελφοί μου. Πιστὸ ἀντίγραφο τοῦ ἀσώτου εἶνε **οἱ σημερινοὶ πλούσιοι**. Ναί. Δὲν τοὺς βλέπετε; Ἔχουν καὶ σπίτια καὶ ἐπαύλεις καὶ πλοῖα καὶ καταθέσεις καὶ ῥάβδους χρυσοῦ κ.λπ.. Κι αὐτὰ τί τὰ κάνουν; Εἴδατε κανένα ἀπὸ αὐτοὺς νὰ κτίζῃ σχολειό, ἐκκλησία, νὰ προικίζῃ ἄπορα κορίτσια, νὰ βοηθάῃ τοὺς φτωχούς, νὰ σκορπάῃ τὰ χρήματά του σὰν βροχή; Ἂν σκορποῦσαν τ' ἀγαθά τους οἱ πλούσιοι, θὰ δρόσιζαν τὴν κατάξηρη γῆ. Αὐτοὶ ὅμως τί τὰ κάνουν; Ὁ ἕνας ἐφοπλιστὴς ἔκτισε μιὰ φωλιὰ ἀπὸ τὰ καλύτερα μάρμαρα σ' ἕνα βουνὸ τῆς Βαυαρίας κ' ἐκεῖ ἀνεβαίνει μὲ ἑλικόπτερο γιὰ ν' ἀπολαμβάνῃ τὰ κάλλη τῆς φύσεως. Ὁ ἄλλος ἔχει ἐπίπλωσι πολυτελείας ποὺ κοστίζει ἀμύθητα ποσά. Πάνω στὰ τραπέζια ἔχει στάχτοθῆκες στολισμένες μὲ διαμάντια, ποὺ τὴ

νύχτα τὴν κάνουν ἡμέρα. Ὁ ἄλλος κατασκευάζει θαλαμηγό, γιὰ νὰ γυρίζῃ τὴ Μεσόγειο καὶ νὰ γλεντοκοπᾷ μὲ τὶς πόρνες. Μὲ συγχωρεῖτε γιὰ τὴ φράσι, ὅτι καὶ τὰ ἀποχωρητήρια ἀκόμη αὐτῆς τῆς θαλαμηγοῦ θὰ εἶνε φτειαγμένα ἀπὸ χρωματιστὰ μάρμαρα!

Ὅλοι αὐτοὶ οἱ σημερινοὶ πλούσιοι *«ζοῦν ἀσώτως»* (ἔ.ἀ.). Καὶ τὰ χρήματα αὐτά, ποὺ θὰ μποροῦσαν νὰ σώσουν κόσμο, αὐτοὶ τὰ σπαταλοῦν στὸ διάβολο. *«Διεσκόρπισαν τὴν περιουσία τους ζῶντες ἀσώτως»*.

● Φτωχαδάκια ἐσεῖς, μὲ εὐχαρίστησι ἀκοῦτε τὸ τροπάριο αὐτὸ ποὺ ψάλλει ὁ ἱεροκήρυκας ἐναντίον τῶν πλουσίων. Δυστυχῶς ὅμως, ἀγαπητοί μου, μιὰ βαθυτέρα ἔρευνα τῆς κοινωνίας ἀποδεικνύει, ὅτι ἄσωτοι δὲν εἶνε μόνο οἱ πρίγκιπες τοῦ πλούτου. Πρέπει νὰ ποῦμε τὴν ἀλήθεια, ὅτι ἄσωτοι εἶνε ἀκόμη καὶ **οἱ ἐργάτες**. Μάλιστα.

Τὸν βλέπεις αὐτὸν τὸν ἐργάτη, ποὺ ἔχει ῥόζους στὰ χέρια, ποὺ εἶνε μουντζουρωμένος ἀπὸ τὸ ἐργοστάσιο; Εἶνε ἄξιος τιμῆς. Ἀλλὰ τί κάνει; Τὸ Σάββατο πληρώνεται, παίρνει τὰ χρήματά του τὰ ἱερὰ ποὺ στάζουν ἱδρῶτα. Ἀντὶ ὅμως μ' αὐτὰ ν' ἀγοράσῃ ἕνα φουστάνι τῆς γυναίκας του, ἀντὶ νὰ πάρῃ μερικὰ τετράδια καὶ βιβλία τοῦ παιδιοῦ του, ἀντὶ ν' ἀγοράσῃ λίγο γάλα, αὐτὸς τὸ βράδι θὰ πάῃ στὸ ἁμαρτωλὸ κέντρο, στὴν ταβέρνα, στὸν κινηματογράφο, στὰ ἱπποδρόμια, στὴ μπάλλα. Τώρα τελευταῖα ὁ διάβολος βρῆκε ἕνα μηχάνημα, ποὺ ξαφρίζει τὰ πορτοφόλια μικρῶν καὶ μεγάλων καὶ ἰδίως τῶν ἐργατικῶν τάξεων, κι αὐτὸ τὸ μηχάνημα εἶνε τὰ τυχερὰ παιχνίδια, τὰ χαρτιά, τὰ λαχεῖα, τὸ προ-πὸ καὶ τὰ ἄλλα παρόμοια παιχνίδια.

Ὥστε δὲν ζοῦν ἄσωτα μόνο οἱ πλούσιοι· ζοῦν ἄσωτα καὶ φτωχοὶ ἐργάτες, Δὲν εἶνε μόνο ἡ ἀδικία, δὲν εἶνε μόνο ἡ φτώχεια· εἶνε καὶ ἡ ἀσωτία. Δῶσε στὸν ἕνα ἐργάτη 100 καὶ 200 καὶ 300 χιλιάδες δραχμές. Ἂν εἶνε ἄσωτος, δὲν θὰ μείνῃ μιὰ δραχμή. Ἐνῷ ὁ ἄλλος ἐργάτης κάνει οἰκονομία, καὶ κατορθώνει καὶ κτίζει μὲ τὰ χέρια του τὸ σπιτάκι του.

● Ἡ ἁμαρτία εἶνε χρεωκοπία· χρεωκοπία πλουσίων, φτωχῶν, τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου. Θέλετε παράδειγμα; Πάρτε **τὰ κράτη**.

Ἀνοῖξτε τὸν προϋπολογισμό, γιὰ νὰ δῆτε τί κάνει ἡ ἁμαρτία. Ἀστρονομικὰ ποσά. Καὶ ποῦ πᾶνε; Ποῦ πάει τὸ μεγαλύτερο ποσοστὸ τῶν προϋπολογισμῶν τῶν κρατῶν; Στὰ γεφύρια, στὰ σχολεῖα, σὲ ἔργα ὠφέλιμα; Ὄχι. Τὰ ξοδεύουν στὰ φοβερὰ ἐργοστάσιά των, γιὰ ἀεροπλάνα, γιὰ πολεμικὰ πλοῖα, γιὰ πυρηνικὲς βόμβες, γιὰ τὸν διάβολο. Γιὰ σκεφθῆτε, αὐτὰ τὰ ἑκατομμύρια δολλάρια ἢ ῥούβλια ἢ λίρες τὰ ἄσωτα κράτη νὰ μὴ τὰ ξοδεύουν πλέον γιὰ τὴν καταστροφή. Νὰ σβήσουμε τὴ λέξι «πόλεμος» ἀπὸ τὸ λεξικό. Γιὰ φαντασθῆτε, αὐτὰ νὰ ξοδεύωνται γιὰ τὴν εἰρήνη! Ὤ, τί εὐτυχία! Καὶ τὰ βράχια θὰ τινάξουν ῥόδα, καὶ ἡ Σαχάρα θὰ γινόταν μπαξές. Ὦ Εὐαγγέλιο, ἂν σ' ἐφήρμοζαν οἱ ἄσωτοι ἄνθρωποι!

«...Καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισεν ἡ ἀνθρωπότης τὴν οὐσίαν αὐτῆς ζῶσα ἀσώτως».

* * *

Ἰδού, ἀγαπητοί μου, ὅτι ἡ ἁμαρτία ἔχει συνέπειες καὶ σ' αὐτὴ τὴ ζωή. *«Τὰ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος»* (Ῥωμ. 6,23). Ναί.

Ὅλο τὸ χρόνο εἶνε ἡμέρες ἀσωτίας. Ἀλλὰ ἂν ὑπάρχῃ μιὰ περίοδος ποὺ εἶνε κατ' ἐξοχὴν περίοδος ἀσωτίας, εἶνε ἡ περίοδος αὐτὴ τοῦ Τριῳδίου, ποὺ μᾶς καλεῖ ἡ Ἐκκλησία γιὰ νὰ μᾶς διδάξῃ τὰ οὐράνια μαθήματά της. Αὐτὲς τὶς μέρες τὶς ἅγιες, ποὺ πρέπει νὰ προετοιμασθοῦμε ὅλοι γιὰ νὰ ὑποδεχθοῦμε σὲ λίγο τὸν βασιλέα τῶν ὅλων, τὸ Νυμφίο τῆς Ἐκκλησίας, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό, αὐτὲς τὶς μέρες ποὺ πρέπει νὰ εἴμεθα ὅλοι ἕτοιμοι γιὰ νὰ εἰσέλθουμε στὸ στάδιο τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς, ὁ διάβολος κρατάει φτυάρι καὶ λιχνίζει τὸ χρῆμα ποὺ ξοδεύουν οἱ ἄνθρωποι στὴν ἁμαρτία. Ἀπόκριες ἴσον γλέντι, χοροὶ καὶ διασκεδάσεις, παιχνίδια καὶ ἀσωτία.

Ἀλλ' ὄχι, ἀδελφοί μου. Ἂν κατεβῇ ἄγγελος καὶ μᾶς κοσκινίσῃ ὅλους καὶ ψάξῃ ἀπὸ τὰ παλάτια μέχρι τὶς καλύβες, θὰ βρῇ ἄραγε ἕναν ἄνθρωπο ποὺ ἀπὸ τὸ στόμα του ν' ἀκούσῃ τό· *«Ἥμαρτον»* (Λουκ. 15,21) τοῦ ἀσώτου;

«Ἥμαρτον»! Νὰ τὸ πῇ καὶ ὁ πλούσιος καὶ ὁ φτωχὸς ἐργάτης, καὶ ὁ δεξιὸς καὶ ὁ ἀριστερός, καὶ ἡ γυναίκα καὶ ὁ ἄνδρας, καὶ ὁ ἀγράμματος καὶ ὁ ἐπιστήμων, καὶ ὁ νέος καὶ ὁ γέρος ὁ ἀσπρομάλλης. Ἂν ποῦμε τὸ *«Ἥμαρτον»*, φτερὰ ἀγγέλων θὰ μᾶς σηκώσουν ψηλά, μέχρι τὸν οὐρανό. Διότι *«χαρὰ γίνεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι»* (Λουκ. 15, 10).

Ἂς τὰ αἰσθανθοῦμε αὐτά, ἀγαπητοί μου, καὶ ἂς τὰ βάλουμε ὡς ἀρχὲς στὴ ζωή μας. Ἂς σταματήσουμε τὴν ἁμαρτία. Ἂς ποῦμε Ἄλτ στὸν διάβολο. Ἀρκετά, διάβολε. Ἀπ' ἐδῶ κ' ἐμπρὸς μὲ τὸ Χριστό, μὲ τὸ οὐρανό· ἀπ' ἐδῶ κ' ἐμπρὸς μὲ τοὺς ἁγίους ἀγγέλους καὶ ἀρχαγγέλους, γιὰ ν' ἀξιωθοῦμε τῆς βασιλείας αὐτοῦ. Γένοιτο.

† ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος

Ἀπομαγνητοφωνημένη ὁμιλία. Πρώτη ἐκφώνησις ἱ. ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Ν. Ἰωνίας - Ἀθηνῶν 5-2-1961. Καταγραφὴ καὶ σύντμησις 11-2-2001